

Dosarul nr.3ra-1189/22
2-18179020-01-3ra-11112022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. O. Țurcan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: V. Mihaila, V. Sîrbu, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

14 iunie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:
Președinte, judecător
judecători

Mariana Pitic
Ion Malanciuc
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Universal Instal”, reprezentată de avocatul Daniel Martin,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată formulată de Societatea cu Răspundere Limitată „Universal Instal” împotriva Consiliului Concurenței, persoane terțe Societatea cu Răspundere Limitată „Barzine-Cons” și Societatea cu Răspundere Limitată „Regal-Rent” cu privire la anularea parțială a actului administrativ,

împotriva deciziei din 26 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost casată integral hotărârea 16 august 2019 și s-a emis o hotărâre nouă prin care, s-a respins, ca neîntemeiată, cererea de chemare în judecată formulată de Societatea cu Răspundere Limitată „Universal Instal”,

c o n s t a t ă:

La 08 august 2018, SRL „Universal Instal” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Concurenței, solicitând anularea parțială deciziei nr.DA-2/18-49 din 28 iunie 2018, în partea societății reclamante, inclusiv pct.2, pct.8 și pct.10 al deciziei.

În susținerea acțiunii reclamanta a indicat că, la 09 decembrie 2016, a avut loc licitația nr.628/16 privind achiziționarea lucrărilor de construcție a stației de epurare din sat. Drăgușenii Noi, inițiată de Primăria sat. Drăgușenii Noi, raionul Hâncești, la care au participat SRL „Barzine-Cons”, SRL „Regal-Rent” și SRL „Universal Instal”. Conform dării de seamă a autorității contractante din 23 decembrie 2016, a fost desemnată câștigătoare oferta întreprinderii SRL „Barzine-Cons”.

La 25 ianuarie 2018, Consiliul Concurenței a emis dispoziția nr.02 de inițiere a investigației cu privire la semnele încălcării prevederilor art.5 din Legea concurenței nr.183 din 11 iulie 2012 de către întreprinderile participante în cadrul licitației publice nr.613/16 din 29 noiembrie 2016 privind achiziționarea lucrărilor de construcție a

sistemului de canalizare și a stației de epurare din sat. Zăicana, r-nul Criuleni, licitației publice nr.628/16 din 09 decembrie 2016 privind achiziționarea lucrărilor de construcție a stației de epurare din sat. Drăgușenii Noi, r-nul Hâncești și licitației publice nr.636/16 din 09 decembrie 2016 privind achiziționarea lucrărilor de construcție a stației de epurare din sat. Țânțăreni, r-nul Anenii Noi.

SRL „Universal Instal” a menționat că a participat doar la una din licitațiile enumerate supra, și anume la licitația nr.628/16 organizată în com. Drăgușenii Noi, r-nul Hâncești, la celelalte două licitații nu a participat, care au format obiectul investigației inițiate prin dispoziția nr.02 din 24 ianuarie 2018 a Consiliului Concurenței.

La 06 aprilie 2018, Consiliul Concurenței i-a transmis SRL „Universal Instal” raportul de investigație aferent cazului inițiat prin dispoziția nr.02 din 24 ianuarie 2018 pentru prezentarea observațiilor.

La 22 mai 2018, SRL „Universal Instal” a prezentat observațiile sale la raportul de investigație, exprimându-și dezacordul față de constatările conținute în raport și cu privire la lipsa de temeinicie a presupusei încălcări.

Prin decizia nr. DA/18-49 din 28 iunie 2018 a Consiliului Concurenței s-a constatat, inclusiv, și încălcarea prevederilor art.5 alin.(3) lit.d) din Legea concurenței nr.183 din 11 iulie 2012 de către SRL „Universal Instal”, aplicându-i în mărime de 516352,24 de lei, reprezentând 4 % din cifra totală de afaceri realizată în anul 2017.

Reclamanta consideră că decizia nr.DA/18-49 din 28 iunie 2018 a Consiliului Concurenței este ilegală în fond, fiind emisă contrar prevederilor legale.

În susținerea ilegalității deciziei contestate SRL „Universal Instal” a indicat că, constatările menționate în pct.3.1 - 3.6 din decizia contestată privind pretensele fapte săvârșite de ea, și anume, că participanții la licitație au ofertat preturi identice pentru 495 de poziții din 501 de poziții în total, ceea ce constituie 98.80% din totalul pozițiilor incluse conform caietului de sarcini, reprezintă o concluzie ce se bazează pe o analiză superficială a specificului pieței lucrărilor de construcții finanțate din bugetul public.

SRL „Universal Instal” a susținut că Consiliul Concurenței nu a analizat și nu a dat nicio apreciere reglementărilor naționale privind formarea prețurilor pentru lucrările de construcție finanțate din bugetul public, în virtutea cărora, întreprinderile care execută lucrări de construcție finanțate din bugetul public au o libertate limitată de a concura la preț, iar în devizele locale pot exista poziții cu costuri similare.

Consideră că, Consiliului Concurenței nu a ținut cont de Legea privind calitatea în construcții nr.721 din 02 februarie 1996, Legea nr.131 din 03 iulie 2015 privind achizițiile publice, Hotărârea Guvernului nr.669 din 27 mai 2016 cu privire la aprobarea Regulamentului privind achizițiile publice de lucrări, Documentele normative NCM L01.01-2012 Reguli de determinare a valorii obiectivelor de construcții și CP L01.01-2012 Instrucțiunea privind întocmirea devizelor pentru lucrările de construcții montaj prin metoda de resurse, Scrisoarea de informare a Ministerului Dezvoltării Regionale și Construcțiilor cu privire la determinarea valorii obiectelor de construcții începând cu 01 mai 2016 nr. 05-1149 din 13 mai 2016.

Reclamantă a făcut trimitere la prevederile art.5.3.1, 7.1, 7.9, 8.1, 8.5 al NCM L01.01-2012 Reguli de determinare a valorii obiectivelor de construcții și prevederile art.4.3.2.4 din CP L01.01-2012 Instrucțiunea privind întocmirea devizelor pentru lucrările de construcții montaj prin metoda de resurse, care includ limitări și condiții specifice pieței, fapt care determină situația în care pozițiile în ofertele de participare care includ prețuri pentru rubricile manoperă, materiale și utilaje la devizele locale de cheltuieli pot coincide la diferiți participanți la licitație.

SRL „Universal Instal” a notat că, la elaborarea devizelor locale pentru oferta de participare la licitația nr.628/16 din 09 decembrie 2016 s-a ghidat de limitările prevăzute de informația nr.05-1149 din 13 mai 2016 a Ministerului Dezvoltării Regionale și Construcțiilor, care a fost accesibilă și obligatorie tuturor întreprinderilor, inclusiv, celorlalți participanți la licitația nr.628/16 din 09 decembrie 2016, fapt ce poate explica coincidența cheltuielilor pentru manoperă în devizele locale.

Coincidența costurilor pentru materiale în devizele locale poate fi determinată de numărul limitat de furnizori de materiale pe teritoriul Republicii Moldova, care acceptă livrări cu grație la plata mărfurilor și de la care participanții la licitația nr.628/16 din 09 decembrie 2016 posibil intenționau să se aprovizioneze.

Deși, piața lucrărilor de construcții finanțate din bugetul public nu este o piață cu reglementări stricte a prețurilor, totuși, în contextul prevederilor citate în cererea de chemare în judecată și având în vedere că actele care reglementează domeniul concret al pieței specifice în care acționează profesioniștii și care cunosc și au acces la aceste reglementări care stabilesc prețuri de recomandare, coincidența de preț nu doar nu este exclusă, dar și explicabilă.

Existența unor prețuri similare la unele poziții, fie chiar și majoritatea, nu reprezintă un acord anticoncurențial, iar simpla constatare a respectivei coincidențe nu este suficientă pentru a se afla în situația unui acord anticoncurențial.

Deși, Consiliul Concurenței a constatat că SRL „Universal Instal” a participat la două licitații nr.628/16 din 09 decembrie 2016 și nr.636/16 din 09 decembrie 2016, totuși în realitate nu a participat la licitația nr.636/16 din 09 decembrie 2016.

Consiliul Concurenței a constatat existența unui acord anticoncurențial, prin oferta trucată sub forma de schimb de informații strategice la care ar fi participat SRL „Universal Instal”, bazându-se doar pe presupuneri și insinuări, fără a analiza cadrul economic și juridic în care a fost realizat presupusul acord, fapt ce contravine art.52 din Legea concurenței și art.32 din Regulamentul privind evaluarea acordurilor orizontale anticoncurențiale.

Or, reglementările, precum și argumentele invocate, demonstrează indubitabil că statuarea făcută de autoritatea pârâtă în raport cu coincidența de prețuri, ca fiind o dovadă a acordului anticoncurențial dintre participanții la licitația nr.628/16 din 09 decembrie 2016, este lipsită de substrat factologic și legal, coincidența de prețuri în sine nereprezentând o dovadă suficientă a înțelegerilor de cartel, fiind necesare probe suplimentare directe sau indirecte, în dependență de specificul pieței relevante.

În viziunea reclamantei, decizia contestată îi încalcă dreptul la un proces echitabil datorită caracterului confuz al raportului de investigație și a deciziei contestate, întrucât raportul de investigație, care a stat la baza adoptării deciziei contestate nu conține toate elementele obligatorii prevăzute de art.59 alin.(1) din Legea concurenței, iar cele existente în raport au fost descrise insuficient, confuz, lipsind legătura logică și coerentă între faptele care se pretinde a fi constatate și concluziile formulate.

Mai mult ca atât, în raportul de investigație și în decizia contestată nu este clar cum Consiliul Concurenței a definit piața relevantă, ca fiind „lucrările de construcție a stației de epurare din sat. Drăgușenii Noi, r-nul. Hâncești” (piața relevantă a produsului) din „întreg teritoriul Republicii Moldova” (piața relevantă geografică).

De asemenea, în textul raportului de investigație, precum și a deciziei contestate nu se identifică nicio descriere a criteriilor și elementelor probatorii care au fost utilizate la definirea pieței relevante, fapt care contravine art.29 alin.(2) din Legea concurenței.

Totodată, SRL „Universal Instal” nu dispune de o claritate asupra probelor care au stat la baza concluziilor făcute în raportul de investigație și, ulterior în decizie.

De altfel, Consiliul Concurenței nu a prezentat probe directe sau indirecte în susținerea poziției sale, eronate de altfel, că a existat un acord anticoncurențial sub formă de ofertă trucată prin schimb de informație strategică, cu excepția coincidenței parțiale a prețurilor oferite la mai multe poziții.

La fel, autoritatea emitentă i-a lezat dreptul la apărare prin faptul că a fost lipsit de posibilitatea de a prezenta observațiile sale asupra criteriilor care au stat la baza individualizării pedepsei aplicate. Or, conform art.59 alin.(1) din Legea concurenței, raportul de investigație va conține, între altele, propunerile raportorului în urma finalizării investigației.

În raportul de investigație nu au fost stabilite criteriile care au stat la baza individualizării amenzii aplicate față de ea.

Raportul de investigație, precum și decizia contestată nu conțin nicio argumentare a aplicării mărimii maxime din nivelul de bază a amenzii, prevăzut de art.72 alin.(2), lit.c) din Legea concurenței, de 4%, în condițiile în care Legea oferă posibilitatea aplicării limitelor de la 2% până - la 4%.

Din cauza că raportul de investigație nu conținea niciun criteriu după care ulterior a fost individualizată amenda, a fost lipsită de posibilitatea de a prezenta observații asupra criteriilor de individualizare a amenzii, asupra existenței circumstanțelor atenuante, precum și, a fost lipsită de posibilitatea de a exercita dreptul de a solicita reducerea mărimii amenzii în conformitate cu art.74 din Legea concurenței.

Consideră eronate explicațiile reprezentantului pârâtului precum că cuantumul amenzii este determinat de Plenul Consiliului Concurenței și nu se reflectă în raport, întrucât nu justifică și nu exonerează autoritatea pârâtă de obligația legală de a identifica clar criteriile de determinare a mărimii amenzii.

Prin decizia contestată se încalcă principiul achitabilității (proporționalității) în raporturile dintre stat și întreprindere, ori din decizia contestată se poate observa că Consiliul Concurenței a făcut o investigație superficială a cazului, nu a ținut cont de

reglementările specifice aplicabile la formarea prețurilor pentru lucrările de construcție, nu a aplicat normele care trebuia să fie aplicate, nu a invocat probe pertinente care ar demonstra implicarea SRL „Universal Instal” la vreun acord anticoncurențial, iar concluziile sale sunt bazate doar pe presupuneri și insinuări.

Prin hotărârea din 16 august 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost admisă acțiunea depusă de SRL „Universal Instal”, s-a anulat parțial decizia nr.DA-2/18-49 din 28 iunie 2018 a Consiliului Concurenței, și anume în partea pct.2, 8 și 10, ce se referă la SRL „Universal Instal” (f.d.75,79-91, vol.II).

Prin decizia din 25 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Consiliul Concurenței și s-a menținut hotărârea din 16 august 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d.149, vol.II).

Prin decizia din 23 septembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul depus de Consiliul Concurenței, s-a casat decizia din 25 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (f.d.233-244, vol.II).

Prin încheierea din 17 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău au fost atrase în proces în calitate de persoane terțe SRL „Barzine-Cons” și SRL „Regal-Rent” (f.d. 7-16 vol. III).

Prin decizia din 26 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea de apel depusă de Consiliul Concurenței, s-a casat integral hotărârea din 16 august 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și s-a emis o decizie nouă de respingere a acțiunii depuse de SRL „Universal Instal” (f.d.159-178, vol.III).

Instanța de apel a constatat că, pentru examinarea presupusului caz de încălcare a art.5 alin.(3) lit.d) al Legii concurenței, Consiliul Concurenței a desfășurat inspecții la sediul SRL „Barzine- Cons” și la sediul SRL „Levprocons” în temeiul art.56, pentru a obține informații și documente necesare pentru constatarea încălcării legii.

În urma inspecției efectuate la 25 ianuarie 2018, la sediul SRL „Levprocons”, în calculatorul SRL „Levprocons” a fost identificată scrisoarea „XXXXX” de la XXXXX către „XXXXX” din 07 decembrie 2016 cu mesajul textual „XXXXX”.

La inspecția desfășurată la sediul SRL „Barzine-Cons” au fost ridicate un șir de înscrisuri care atestă că întreprinderile au făcut schimb de informații strategice în scopul favorizării întreprinderii SRL „Barzine-Cons” să câștige licitațiile publice.

Instanța de apel a rezumat că, înscrisurile depistate au servit drept probe pertinente ce au permis Consiliului Concurenței să constate realizarea schimbului de informații privind comportamentul coordonat până la desfășurarea procedurii de licitație și colaborarea anterioară a întreprinderilor participante la licitația publică nr.628/16 din 09 decembrie 2016, fapte contrare prevederilor art.5 alin.(3) lit.d) al Legii concurenței, de aceea încălcările constatate de Plenul Consiliului Concurenței în Decizia DA-2/18-49 din 28 iunie 2018 au fost întemeiate și au fost demonstrate prin probe directe și indirecte.

Instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiate argumentele SRL „Universal Instal” precum că concluzia Consiliului Concurenței este lipsită de argumentare economică și juridică, notând sub acest aspect că, în rezultatul analizei ofertelor

prezentate de către întreprinderi, s-a constatat că acestea au oferit prețuri identice pentru 495 de poziții din 501 de poziții în total, ceea ce constituie 98,80% din totalul pozițiilor incluse conform caietului de sarcini.

Cu trimitere la prevederile art.5 alin.(1) și (3) lit.a) și d) din Legea concurenței, instanța de apel a notat că, se interzice expres acordurile îndreptate spre stabilirea directă sau indirectă a prețurilor de cumpărare sau de vânzare precum și participarea cu oferte trucate la licitații sau la orice alte forme de concurs de oferte.

Or, coincidența de preț nu poate fi justificată de reglementări care ar prevedea cota medie ramurală și invocarea existenței unor reglementări care ar prevedea prețul fix al cheltuielilor pentru utilaje, întrucât prețul unui utilaj folosit în proprietate și altul folosit în chirie este total diferit. Respectiv, constatările instanței de fond nu corespund circumstanțelor de fapt și contravin reglementărilor expuse.

Instanța de apel a reținut că, piața serviciilor de construcție a stațiilor de epurare și a sistemului de canalizare este o piață deschisă concurenței, ceea ce presupune lipsa prețurilor reglementate sau lipsa nivelului de rentabilitate sau a profitului reglementat de către stat.

Referitor la argumentul SRL „Universal Instal” precum că decizia contestată a fost emisă cu încălcarea procedurii stabilite prin lezarea dreptului la apărare prin faptul că a fost lipsit de posibilitatea de a prezenta observații asupra criteriilor care au stat la baza individualizării pedepsei aplicate, instanța de apel a remarcat că, prin prezentarea observațiilor asupra raportului de investigație remis părților la 22 mai 2018 și suplimentar la 22 iunie 2018, reclamantei SRL „Universal Instal” i-a fost acordat dreptul de a-și exprima punctul de vedere cu privire la concluziile și propunerile din raport, prin acordarea accesului la dosar, fiindu-i asigurat dreptul la audieri desfășurate la 19 iunie 2018.

Mai mult ca atât, raportul de investigație remis părților conținea propunerea de aplicare a amenzii, în conformitate cu prevederile art.72 din Legea concurenței.

Instanța de apel a punctat că, invocarea de către reclamantă a prevederilor art.92 din Legea concurenței nu este relevantă cazului dat, întrucât aceste prevederi reglementează modalitatea de aplicare la politica de clemență, care se aplică la furnizarea voluntară de către întreprinderi a probelor cu privire la acțiunile anticoncurențiale la care a participat întreprinderea, până la inițierea unei investigații de către Consiliul Concurenței sau după inițiere, dar când Consiliul Concurenței nu dispune de probe.

Instanța de apel a considerat eronată concluzia primei instanțe precum că SRL „Universal Instal” a fost lipsită de dreptul de a putea depune cerere de reducere a amenzii conform art.92 din Legea concurenței după remiterea raportului de investigație, or, ultima cunoștea că în privința sa a fost inițiată o investigație privind încălcarea Legii concurenței și putea oricând să depună o cerere însoțită de probe prin care să solicite reducerea amenzii.

La 21 octombrie 2022, SRL „Universal Instal”, reprezentată de avocatul Daniel Martin, a depus recurs împotriva deciziei din 26 septembrie 2022 a Curții de Apel

Chișinău, ulterior, la 21 noiembrie 2022, a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe (f.d. 181-182, 185-190, vol.III).

În susținerea recursului au fost reiterate circumstanțele de fapt și de drept invocate în conținutul cererii de chemare în judecată și susținute pe parcursul examinării cauzei.

Suplimentar, consideră că, instanța de apel a reținut cu titlu de probă un înscris care nu a fost reflectat în Raportul de investigație și nici în decizia contestată. Prin urmare, acesta nu poate servi drept probă directă sau indirectă a unui acord anticoncurențial.

Mai mult, consideră că conținutul înscrisurilor nu explică și nu demonstrează existența ca atare a vreunui acord.

Totodată, menționează că coincidența de preț în sine nu constituie o dovadă a acordurilor anticoncurențiale, fapt ce a fost invocat și pe parcursul examinării cauzei de instanțele ierarhic inferioare.

La elaborarea devizelor locale pentru oferta de participare la Licităția nr.628/16 din 09 decembrie 2016, s-a ghidat de limitările prevăzute de Informația Ministerului Dezvoltării Regionale și Construcțiilor nr.05-1149 din 13 mai 2016. Această informație a fost accesibilă și obligatorie tuturor întreprinderilor, inclusiv celorlalți participanți la Licităția nr.628/16 din 09 decembrie 2016, fapt ce poate explica coincidența cheltuielilor pentru manopera în devizele locale.

De asemenea, la elaborarea devizelor locale pentru oferta de participare la Licităția nr.628/16 din 09 decembrie 2016, s-a ghidat de cele prevăzute de art.5.3.2 al NCM L.01.01-2012.

Oferta sa a fost cu circa 1500000 de lei mai mare decât cea câștigătoare.

Recurenta consideră că, este evident că ofertele depuse erau concurente și absolut diferite. Ofertele pot fi concurente nu doar sub aspect de preț, dar și alte componente, cum ar fi, de exemplu, reputația și credibilitatea ofertantului, calitatea serviciilor prestate, termenul de executare.

Afară de aceasta, instanța de apel a interpretat eronat prevederile art.72 al Legii concurenței și nu a identificat încălcarea dreptului la apărare a reclamantei/recurente.

În altă ordine de idei, recurenta opinează că participarea sa, ca subantreprenor în cadrul lucrărilor realizate în baza altor licitații, nu poate fi considerat ca o dovadă a împărțirii pieței, aceasta fiind doar o interpretare, greșită a Consiliului Concurenței.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art.245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 26 septembrie 2022, în ședință publică (f.d.159, 160-178, vol.III).

La materialele cauzei nu se regăsesc înscrisuri prin care s-ar confirma notificarea participanților la proces a dispozitivului deciziei instanței de apel.

Din materialele cauzei rezultă că, la 21 octombrie 2022, prin intermediul poștei electronice a avocatului Daniel Martin, SRL „Universal Instal” i-a fost notificată decizia integrală din 26 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d.179 verso).

La 21 noiembrie 2022, SRL „Universal Instal”, reprezentată de avocatul Daniel Martin, a depus recursul motivat împotriva deciziei din 26 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe (f.d.185-190, vol.III).

În condițiile enunțate, instanța de recurs constată că SRL „Universal Instal”, reprezentată de avocatul Daniel Martin, a depus recursul deferit judecării cu respectarea termenului prevăzut la art.245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ.

La 21 noiembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Consiliului Concurenței, SRL „Barzine-Cons”, SRL „Regal-Rent” copia recursului depus de SRL „Universal Instal”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d.193, vol.III).

La 23 ianuarie 2023, Consiliul Concurenței a formulat referință la recursul depus de SRL „Universal Instal”, solicitând declararea recursului inadmisibil sau după caz, respingerea acestuia, ca fiind neîntemeiat, cu menținerea deciziei instanței de apel (f.d.216-219, vol.III).

În susținerea referinței a indicat că toate argumentele prezentate de recurentă, prin intermediul avocatului său, sunt declarative, formale și nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor deciziei instanței de apel, care ar proba temeinicia cererii de recurs.

La 17 februarie 2023, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa SRL „Universal Instal”, SRL „Barzine-Cons”, SRL „Regal-Rent” copia referinței depuse de Consiliul Concurenței, pentru informare (f.d.221, vol.III).

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul de judecată reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul de judecată notează că, pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141,§39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

În circumstanțele menționate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Universal Instal”, reprezentată de avocatul Daniel Martin.

În conformitate cu art.230 și art.246 din Codul administrativ, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Universal Instal”, reprezentată de avocatul Daniel Martin, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Mariana Pitic

judecători

Ion Malanciuc

Aliona Miron